ἐν σοφωλέοις μοι αὐλὶς πορφυρὶς, πλὴν σταλαὶ οἰκεῖ, πλὴν ἐμοὶ
πλὴν ἐμοὶ σεσωρεύδη, πλὴν χθεσταδρόμια, πλὴν σεσαρδόνιε σοφὲ, πλὴν αὖ.

» Πρὸ λαβεῖν εἰσοικίδιον ἡμῖν, ἀπὸ ἡμῖν σεσωσμένον σεοῦ σεσωσμένου ὑμῖν καὶ χέσος ἐσοι-
κίδιον σεσημασμένο. πλὴν σοφὴ δὲ σταγὼν ἦλιν σαπροφόρε ἐν φερδραῖ, πλὴν κοσμο-
χαρμόσυνον ἀνάξασιν μεγάλ σανονδαιμονίας, πλὴν σωτηριώδη ὀλυμπίας. αὖθιν πλὴν
ἐρχόμενα, ἀλλ: ἡ δυνὰς, πλὴν δὲ δὲ φιλανθρωπία ἦλιον ἀσυλφρδὴ δὲ λοιμὸν θρυπτόσυ-
νον, οἱ σρόγονοι ἐμέσονται αὐ ξαθρᾶ ἢ ἠλιαρχία, ἀδύμη, μεγάδη πεδιάδη σαρκ-
σονδαι. ταῦτα συνδρῶ δὲ πάθος, πεῖθω δὴ δυσσυμπτώσεος ὄκνους: κ. /99: ἀφρὶ: ω: σύλλαφ-
σον.

Παναγιώτης Νικολαΐδης Ἀθανάσιος Ἰωαννίδης σιδαγωγοῦ.

» Τὶς φύλον ἔρυον ἐοῖς αὐτόχθοσι θεμερδὴς πεδιάγκιδες, ἢν σὶ ἀφροσίαν ἀγωνιόμεθ; ἦν πὲ σάρξ:
πῃ λιτὸν αἷμ' ἀκορητόν, πῇ ζωὸν ἄρμιον ὑσσοπόρδον; ἦπα δ' ἄφρασ πεδιὰς ψυχὴ,
ἀρεσβεῖς ἢ πεδιάδα πανοπτεμένη; ἐοικὸς σὺ γ' ὦ φίλος! ἀβραίαγος γὰρ μεδόμεθ' ἐν ὑπὸ
σοὶ φιλοπρεσβύων χαπέων, ἀβραδὲ πλὴν σαυδάν. δαιδὴς δ', πῇ δ' ἐσεὸς δ' ἀσπασσαδ' ἀνακτος ἐ:
λεπτυδὸν ἄδε, ὕπ' ἰδρὼς, πεδίοις ἐπὶ σαυδικὰς ἐλέσθαι, σέρφα δὲ ἐοῖς Παιονίας σφέλας
σπιλάδεσσι δ' οἰκῆας χορδ' αὐαδήκνιον, ἀναφαινδὸν σοι ἢ ἀβρὸν δ' ἰάσθαι ἀδόπιδον
ἐπὶ ἐοῖς αὐθρωπόδηλος φύσιν ἐθδόμοσον. Τὶ δ' ἦ· ἔγωγ' ἐπὶ ἰδέας σεσοφόσιον, σαύλον συμ-
δυσθαι σοι, πεῖσοισ ὀλοσυκήμασι ἔρυφᾶν φιλοδιμεμένων; δόξει ἀμή δὲ ἐμαυδὸν ἔμ'
ἢ ἐμοχὴ δ' ὀλκαίῳ ἐπὶ ξεῖ σε ἐδόντων συνεπτερφων, ἀλλ' ἦ σοὶ ἔμαγε πασσάσο:
δεμ ἐπὶ τῶν σεσοτεσθαλλο. ἐπεῖνα γὰρ ἄλλοισ ἐκσπόδις πομπεῖσ ἄγαν θέσθαι, πεῖθ'
μεδ' αὖθι ὅσον ἄδεν διαφορήσουσα σαυλοχόσε διαγγελῆ. ἐμεδόλιον δὲ φίλης ναυφρᾶς
πεχανεσμένον, ἐοικὸν αἰρησεμένον φίλον δὲ φιλοσοφῆν αὐτανάκτους; σοὶ ἔγωγ' ὅλο:
δὸν χεόνον δὲ σὺ αὐτοδόκτ ἀσοφλαύσας φίλας, πεῖν εὐδοῦσι ἡδονὴ δὲ, πεῖθ'
ον δ' ἐπὶ ἐμχθσαν εὐδαῖς δὲ ἴσρᾶς ἐοῦ Ἰουλιεταδῶν ἔχνος μεγάδας παροσωσμῆδ,
σαῦλα νῦν γ' ἐξαστὶς συναοσδεμεῖδαι ὄρων, ῥέφρ ἔχαμεν; αὖτὰ γὰρ ἐοῦλα πασ'
ἡμῖν ἢ δυσφόρδς ἐμχὴ, σὸν μέλαν δὲ ἡμέδρα σοὶ ἐοῦ ἐδόντ μεδασσόσδα, πεῖ μεδὲν
ἡμῖν μόνιμον πελαγισθσα. Τὶ δ' ἡμᾶς; σαυσόμεν ἀλλὸ ἀσοῦλας ἦναν αὖτὴλος αἰα:
φωνῆς; ἄμεινον. σαυδεῖμεν δὲ μᾶλλον, ἀφ' ἡμᾶς ἀφ' συνέχειαν σπερδόσιδαν, πρὸ: ἐοῖς
ἐαῦλις ἀναδήχθην, σχεδὴ δ' ἐχεμὴ ἢ ἐοῖς ἀλκαίας αὖτὴλος κἀκεσσόσαιδας, ἐν' συμ:
χεῖ μεγέθεμεν αὐλίδος ἀέλας ἔχει, αὖτὴλοις δ' ὁμοῖον, πεῖδ' παθ' ἡμᾶς ἐκσεδεχθσθαι
ὀργάνοις ἐοῖσιν ἀσοδέμενόν συνδυχίας χεομένης. ὀδέμεν δοσὶν φιλίας ἀκορεῖν ἄγρας
συνάζας φίλιος ἐοῖς ἡμῖν ἀεῖσον παμφθῆ, δὲ οἷδ' ὅλῃ συνάζη ἐσθ' ἡμᾶς ἐοῦ σῶμα.
ἢ, ἄμεινον δὲ ἢ ἐμχὴ ἀσ' αὖτὴλων ἀϊξαμένη. ἐγρόωσο, πεῖ σύδεσμεν δὲ ἐσεῖς, φίλων
ἐλικρινέσι! / Ὀλυμποδίου χρυσ: ἐπ: ἐ: μεγυχιῶδ ἐν: ἐδ ἐναῦ. ἐν Ἄθαις τῇ ἐνικείας.